

ת"פ (אשקלון) 4034-05-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (אשקלון) 4034-05-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו אשקלון

ת"פ (אשקלון) 4034-05-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מאיר לחן

בית משפט השלום באשקלון

[20.11.2024]

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

גזר דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות ההליך

1. ב-27.3.24 הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן (להלן: כתב האישום) והורשע ב-תקיפת בת זוג, בהתאם לסעיף 382(ב) ל-חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית.

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם וגב' ש' (להלן: המתלוננת) בני זוג נשואים, גרו ברחוב ... בקרית גת (להלן: הדירה) ולהם 3 ילדים משותפים. ב-28.4.22, בערך ב-12:00, הכינה המתלוננת חלות לשבת בדירה. הנאשם הפריע לה, קילל אותה, יצא מהחדר, הגיע למטבח בו שהתה והיכה בראשה ובידיה באגרופים. המתלוננת נעלה עצמה במקלחת ושהתה שם 15 דקות עד שהנאשם נרגע. כשראתה שהרוחות נרגעו, שבה המתלוננת למטבח, הבחינה שהקערה עם החלות נעלמה וראתה שהנאשם ישב על הספה עם הקערה לידו. כשהמתלוננת פנתה לקחת את הקערה הנאשם שב ותקף אותה וכשהיה מאחוריה אחז בעורפה בחוזקה. המתלוננת הצליחה להשתחרר מאחיזתו ודחפה אותו, כתוצאה מכך נפל הנאשם על הרצפה והמתלוננת התיישבה על הספה. הנאשם קם, לקח את קערת החלות ואמר למתלוננת שיזרוק את הקערה מהמרפסת, תוך שהוא התקדם למרפסת. המתלוננת סגרה את חלון המרפסת כשהנאשם במרפסת, הורידה את התריס החשמלי והתקשרה למשטרה. בזמן הורדת התריס, צעק הנאשם למתלוננת "בת זונה, שרמוטה תפתחי לי". את המיוחס לו עשה הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול. קביעת מתחם העונש ההולם

3. בקביעת מתחם העונש ההולם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-חוק העונשין באמות המידה ואבני הבוחן הבאות:

א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה כוללים הגנה על שלמות הגוף, שלוות הנפש, הביטחון האישי, הכבוד והאוטונומיה, כמו גם על שלמות התא המשפחתי. על הצורך בהגנה על ערכים אלו עמדה הפסיקה לא אחת. כך למשל ב-רע"פ 538/21 פלוני נגד מדינת ישראל (4.2.21) נקבעו דברים הרלוונטיים גם לענייננו (הגם ששם הורשע גם בתקיפת הבת) -

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם... בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם".

ב. מקובלת עליו טענת המאשימה כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא משמעותית. חומרה מיוחדת נודעת לעבירות אלימות כלפי בני משפחה, שכן "הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי...". נפישות עבירות אלו והצורך להגן על קורבנות האלימות במשפחה מלמדים אף הם על עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים [ראו והשוו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07)]. לעניין זה יפה קביעת כב' השופט ג'ובראן ב-ע"פ 792/10 מדינת ישראל נגד פלוני (14.2.11) -

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שריו התוקף בקונספציה שגויה, לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית".

ג. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלוי באופי האלימות, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות. במהלך הטיעונים לעונש הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה התומכת בעמדתה ועליה הוספתי פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים לעניינו של הנאשם שלפניי. לצד זאת, מהפסיקה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת לקביעת המתחם, הכל כמפורט להלן -

1) רע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.21) - נדחתה בקשת רשות ערעור על עפ"ג (מחוז-ב"ש) 33799-05-21 מדינת ישראל נ' דוקרקר (8.12.21), בו התקבל ערעור המדינה (להלן: ענין דוקרקר). נקבע כי 4 אירועי אלימות, שכללו תקיפת בת זוג ואיומים, מחייבים קביעת מתחם שתחילתו ב-12 חודשי מאסר בפועל. בהינתן עברו הלא מכביד, החרטה המסוייגת, מעצרו מאחורי סורג ובריא ובפיקוח אלקטרוני - הענישה צריכה היתה לכלול מאסר בפועל מעל הרף התחתון של המתחם. בית המשפט המחוזי החמיר עונשו מ-2.5 ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ובנוסף הוכפל סכום הפיצוי.

* נסיבות ביצוע העבירות ב-ענין דוקרקר חמורות מאלו שלפניי, הן מבחינת ריבוי העבירות והן מבחינת סוגן וטיבן, כאשר העבירות כללו גם איומים וגם תקיפת המתלוננת אף כשהיתה בהריון מתקדם ובנוסף גם גרימת חבלות של ממש, אשר כללו נפחות במקומות שונים בגוף. ברי כי ריבוי העבירות, היקף, טיבן וסוגן משליך על המתחם. משכך ברי כי בעניינו יש לקבוע מתחם מתון מזה שנקבע ב-ענין דוקרקר.

- (2) רע"פ 7846/21 אגבאריה נ' מדינת ישראל (16.11.21) (להלן: ענין אגבאריה) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע על פי הודאתו, ב-2 עבירות איזמים וב-2 עבירות תקיפת בת זוג. באירוע אחד, חשד הנאשם שהמתלוננת בוגדת בו ואיים בפגיעה בגופה כאשר אמר לה "אם לא תעצרי עכשיו אני אהרוג אותך" ולאחר מכן "אם אהיה עצור דקה אחת בגלל, תראי מה יהיה לך". באירוע אחר, בעודה בחודש הרביעי להריונה - משך בשערה לכיוון הרצפה, בעט בבטנה, בגבה, בפניה ומשך אותה פעם נוספת בשערה לכיוון השירותים. בהמשך, איים עליה שאם לא תסתום את הפה, ידקור אותה. נקבע מתחם 8-12 חודשי מאסר. על מי שהודה ושלחובתו עבר בגינו ריצה בעבר מאסר, שגרם להמשכות ההליכים - הושתו 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו ומאסר מותנה.
- * גם ענין אגבאריה חמור מזה שלפני, הן מבחינת כמות העבירות והן מבחינת נסיבות ביצוען ומכאן ברי כי בעניינו יש לקבוע מתחם מתון יותר. קיים שוני גם בנסיבות האישיות המשפיע על מיקום הנאשמים במתחם.
- (3) רע"פ 3801/16 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.18), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת בת זוג שגרמה לחבלות בפניה ולסימנים בגופה. נקבע מתחם הנע ממאסר שניתן לרצות בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל. הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.
- * יש לאבחן המקרה מעניינו, ראשית משום ששם דובר בעבירה חמורה מזו שלפני, אשר גרמה לחבלה של ממש. מכאן שאף אם הרף העליון של המתחם מתאים לענינו - ברי כי הרף התחתון בענינו הוא פחות מ-6 חודשים. בנוסף, להבדיל מעניינו, ההרשעה היתה בתום ניהול הוכחות, כשמדובר היה במי שלא לקח אחריות כלשהי למעשיו וקיים שוני גם בנסיבות האישיות.
- (4) רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג. במהלך ויכוח דחף את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכוף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית המשפט התייחס לחומרת העבירה ולפגיעה הקשה שגרמת לנשים וכן נתן דעתו לכך שהמתלוננת סבלה ממסכת ארוכה של אלימות. נקבע מתחם הנע ממאסר לתקופה קצרה, שיכול שירוצה בעבודות שירות, עד 14 חודשי מאסר בפועל. הושתו 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי.
- * גם כאן נסיבות האירוע שונות וחמורות מאלו שלפני וקיים גם שוני בנסיבות האישיות, לרבות במסכת הארוכה של האלימות. מכאן שאמנם הרף העליון של המתחם הוא 14 - אולם הרף התחתון של המתחם הוא פחות מ-6 חודשים.
- (5) רע"פ 303/16 פלוני נגד מדינת ישראל (13.1.16), אליו הפנה ב"כ המאשימה - בגין הרשעה בתקיפת בת זוג, שכללה דחיפתה באופן שמעדה על הרצפה ובעיטה בעודה על הרצפה - נקבע מתחם הנע מענישה צופה פני עתיד עד שנת מאסר בפועל. נקבע כי ראוי להשית עונש ברף הגבוה של המתחם, נוכח היעדר תובנות למצבו, חוסר שיתוף פעולה עם הליכי טיפול, התמכרות לאלכוהול והערכת שירות המבחן שנשקפת מסוכנות לחזרה על עבירות. הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסרים מותנים.
- * גם אם ניתן היה להשוות בין נסיבות האירועים - קיים שוני משמעותי בנסיבות האישיות, לרבות בשיתוף הפעולה עם ההליך הטיפולי והמלצת שירות המבחן.

- 6) עפ"ג (מחוז-ב"ש) 31737-07-22 פלוני נ' מדינת ישראל (26.10.22) - התקבל ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג, בכך שסטר בפניה של גרושתו. נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל. הושתו 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס וצו מבחן. בית המשפט המחוזי התחשב בלקיחת האחריות, היותו נעדר עבר פלילי ובהליך הטיפולי בו שולב ובקבלו הערעור הורה כי חלף המאסר בעבודות השירות - יבצע 600 שעות של"צ. בקשתו לביטול הרשעה נדחתה בהעדר נזק קונקרטי.
- 7) עפ"ג (מחוז-ב"ש) 37556-11-21 מדינת ישראל נ' סבלייב (2.2.22) - נדחה ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על מי שהורשע, על פי הודאתו, באיומים ותקיפת בת זוג (הגיע לבית המתלוננת, בעט בדלת ונכנס לדירה, טלטל את המתלוננת ואיים עליה שיהרוג אותה, הלך בעקבותיה לחדר, דחף אותה למיטה וטלטל אותה, כשבעת ביצוע המעשים היה תחת השפעת אלכוהול). מהתסקירים עלה קושי בלקיחת אחריות ותלות משמעותית באלכוהול, כשגם לאחר גמילה באשפוזית - שב לסורו וחזר לצרוך אלכוהול. ניתק קשר עם גורמי הטיפול אף שהביע מוטיבציה להשתלב בקהילה. בתסקיר הסופי צוין כי נמצא בזוגיות חדשה, לא זקוק לטיפול ומעוניין לסיים ההליך המשפטי. לחובת המשיב, שהיה כבן 33, היה רישום קודם ללא הרשעה. גם שם העבירה בוצעה תחת השפעת אלכוהול. הושתה ענישה צופה פני עתיד, בהינתן נסיבות לא חמורות של ביצוע העבירה, שהיא הקלה במדרג עבירות התקיפה.
- * בית המשפט המחוזי בבאר שבע קבע כי בהתחשב בטיב המעשים, העונש לא חורג מהעונש הראוי במידה המצדיקה התערבות, הגם שנקבע כי קיים סיכון שיחזור לבצע עבירות על רקע התמכרותו לאלכוהול - התמכרות שלגביה נטען כי לא זקוק לטיפול וחרף העובדה שמדובר היה במי שניתק קשר עם שירות המבחן ועם העו"ס - כל זאת להבדיל מהנאשם שלפני.
- 8) עפ"ג (מחוז-מרכז) 13291-09-18 פלוני נ' מדינת ישראל (16.12.18) - נדחה ערעור של מי שהורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות תקיפת בת זוג ועבירת היזק לרכוש במזיד. על פי האישום הראשון, אחז בחולצת המתלוננת ושפך עליה מים. כן שבר הטלפון הסלולרי של המתלוננת. במהלך ויכוח ביניהם אחז בכוח בחולצתה ומשזז התנגדה, פגע במרפקו בעינה, משכה - כשהיא בוכה וצועקת - לחדר האמבטיה והתזז על פניה מים, תוך שאוחז בה. נקבע מתחם אחד לכלל האישומים, הנע ממספר חודשי מאסר עד שנת מאסר. נמצא שאין מקום לבטל הרשעתו, אך היה מקום לסטות מהמתחם משיקולי שיקום. על מי שהיה נעדר עבר פלילי, עבר הליך שיקומי מוצלח ומרשים, התגרש מהמתלוננת, לקח אחריות על מעשיו והבין הפסול בהם - הושתו מאסר מותנה שלא יעבור עבירות אלימות במשפחה במשך שנתיים לצד צו מבחן.
- 9) ת"פ (שלום-נתניה) 5121-07-20 מדינת ישראל נ' לב (10.11.20), אליו הפנה ב"כ המאשימה - בגין הרשעתו על פי הודאתו באיומים כלפי בת זוג ואמה (איומים קשים בפגיעה בשלומה הפיזי ובטחונו) ותקיפת בת זוג (דחף אותה והיא נפלה) - נקבע מתחם כולל 8-18 חודשי מאסר. על מי שלחובתו עבר, הכולל הרשעות בעבירות אלימות, לרבות כלפי אותה מתלוננת, שלא עבר הליך טיפולי, הודה והביע חרטה - הושתו 13 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.
- * גם כאן נסיבות האירוע שונות וחמורות מאלו שלפני, הן מבחינת ריבוי העבירות והן מבחינת ריבוי הקורבנות - כך שברי כי באירוע שלפני המתחם שונה. קיים גם שוני בנסיבות האישיות, לרבות בעבר הפלילי ובשיתוף הפעולה עם ההליך הטיפולי.

10) ת"פ (שלום-ב"ש) 8298-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני (30.10.17), אליו הפנה ב"כ המאשימה - בגין הרשעתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שבמהלך ויכוח הכה בפני המתלוננת וכשנפלה בעט ברגליה ואיים שיהרוג אותה - נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר. על מי שלחובתו עבר פלילי, שהודה כבר בחקירתו במשטרה ולו נסיבות חיים קשות ומורכבות - הושתו 12 חודשי מאסר בפועל והופעלו 4 מאסרים מותנים, חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסך הכול הושתו 26 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו-2,500 ₪ פיצוי למתלוננת.

* גם כאן נסיבות האירוע שונות וחמורות מאלו שלפניי נוכח ריבוי העבירות ויש בכך כדי להשליך על המתחם. ואף כאן קיים שוני בנסיבות האישיות, לרבות מספר המאסרים המותנים ברי-הפעלה.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40יט ל-חוק העונשין, שכן אין דין אירוע בודד כדין מסכת אלימות מתמשכת, אין דין עבירה אחת כדין ריבוי עבירות. יש להתחשב גם בעוצמת האלימות ותוצאותיה, שכן אין דין תקיפה שלא גרמה לחבלה כדין תקיפה שהותירה חבלות. משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

- (1) הנאשם הוא המבצע היחידי והעיקרי של העבירה והוא למעשה מחולל האירוע.
 - (2) הימשכות ומורכבות האירוע - מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי לא מדובר באירוע רגעי וספונטני. הנאשם הפריע למתלוננת, תקף אותה וגם לאחר התקיפה הראשונה והפסקה של כ-15 דקות, במהלך המתלוננת נעלה עצמה במקלחת - שב הנאשם ותקף את המתלוננת, ללא כל התגרות מצדה.
 - (3) הנזק שנגרם למתלוננת מהתקיפה נמצא ברף הבינוני. מבלי חלילה להקל ראש, התמצתה התקיפה בהכאת ראשה וידיה באגרופים ובאחיזת עורפה בחוזקה, מבלי להותיר על גופה חבלות. לצד זאת, אין להקל ראש בפגיעות הרגשיות, בתחושת הביטחון ובתחושת המוגנות של המתלוננת בביתה.
 - (4) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות רב ומשמעותי מזה שנגרם. לא אחת עדים אנו לתוצאות הקשות של עבירות כמו זו שבביצועה הודה הנאשם, אשר לא אחת אף מסתיימות בפגיעות פיזיות, נפשיות וחלילה גם באבדן חיי אדם.
 - (5) הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה - דומה שאין מחלוקת, וכך אף עולה מדברי הנאשם, כעולה גם מהתסקיר, כי הנאשם ביצע את העבירה בהיותו תחת השפעת אלכוהול.
- מתחם העונש ההולם
4. בהינתן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה מתחם העונש ההולם הוא 4-16 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
- גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחם

5. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבותי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) ל-חוק העונשין, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא ל-חוק העונשין, כפי שעלה מהתסקיר שהוגש בעניין הנאשם מיום 5.9.24 ובטענות ב"כ הצדדים:

א. נסיבות חיים של הנאשם, מצבו המשפחתי והכללי - כבן 46, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים מנישואיו הנוכחיים, מתגורר עם משפחתו בקרית-גת. לדבריו, בנו בן ה-15 מנישואיו הראשונים, מתגורר עם אמו בדימונה והקשר ביניהם מנותק.

בוגר 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות.

משפחת מוצאו מנתה זוג הורים ו-4 ילדים. הנאשם הוא הבכור. אביו נפטר, כשהנאשם היה כבן 28 עקב סיבוכים הקשורים להתמכרות האב לאלכוהול. תיאר את אביו כשתלטן ונוקשה, שלל אלימות פיזית מצדו כלפי אמו או הילדים, אך ציין מאפייני אלימות מילולית. אמו, כבת 64, עקרת בית, מתגוררת בקרית-גת. לנאשם 3 אחיות (הצעירה כבת 40), הנשואות ומקיימות אורח חיים נורמטיבי ללא מעורבות בפלילים.

בהיותו כבן 28 התנסה בסמים מסוג קנבוס בנסיבות חברתיות, אך הפסיק צריכתם. לדבריו, החל לצרוך אלכוהול בגיל 15 בנסיבות חברתיות. מגיל 18 ואילך במהלך שירותו הצבאי העמיק שימוש באלכוהול. פטירת אביו וגירושיו מאשתו הראשונה היוו זרז לכך, ובעברו מספר ניסיונות גמילה שלא צלחו (כפי שיפורט בהמשך).

ב. שירות צבאי - התגייס לצה"ל ושירת שירות צבאי מלא כמכונאי מטוסים. עד לשנת 2009 שירת במילואים, שהופסקו לדבריו בשל פתיחת הליכים פלילים נגדו.

ג. תעסוקה - לאחר שחרורו משירות סדיר עבד מספר שנים במקצועו בתעשייה האווירית ולאחר מכן עבד 3 שנים במפעל בקרית-גת. לדבריו עזב עבודה זו בשל רצונו לשפר תנאי שכרו ומאחר שאשתו הייתה מועסקת במפעל זה. לדברי הנאשם, 3 חודשים טרם מעצרו עבד כאורז בקיבוץ נחשון. עד לאחרונה עבד במפעל "סוגת" במשך 8 חודשים ועזב בשל גובה השכר. בהמשך, עבד במפעל פלסטיק ועזב משום שהמשמרות לא התאימו לו. כיום עובד בתפקיד אחזקה בשעות 06:00-18:00 בחברת "קניאל", העוסקת בייצור קופסאות שימורים.

ד. מערכות יחסים זוגיות - נישא לראשונה בגיל 29 ומערכת יחסים זו אופיינה באלימות מילולית, פיזית ונפשית מצדו, לעיתים כשהיה נתון תחת השפעת אלכוהול. התגרש בשנת 2008, כשבמשך שנתיים היה סרבן גט ולאורך השנים לא שילם מזונות. תחילה נפגש עם בנו במרכז קשר, אך משנת 2010 הוא בנתק מוחלט מבנו, לאחר שלדבריו גיסיו סיבכו אותו בפלילים בזמן ביקוריו את בנו, ומאז העדיף להימנע מהגעה למרכז קשר. כיום נמצא בתהליך בבית משפט להכיר בבנו ולהתחיל פגישות עמו, משלם מזונות במסגרת הסדר תשלום בהוצאה לפועל.

ה. מערכת היחסים עם המתלוננת - נישא למתלוננת באוגוסט 2017 לאחר שהכירו במקום העבודה. הביע שביעות רצון ממערכת היחסים הזוגית, המאופיינת בכבוד, אמון ואהבה. בני הזוג מתמודדים עם מצוקה כלכלית עקב חובות עבר שצבר כשלא עמד בתשלומי המזונות ומשום שלא עובד באופן רציף. עובר למעצרו סוגיית צריכת האלכוהול הייתה מוקד הוויכוחים עם אשתו, המתלוננת.

- ו. נטילת אחריות - הנאשם הודה בביצוע העבירה, הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וצער על הפגיעה באשתו והתבייש במעשיו. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מחובר לדפוס האלימים ולנזק שבמעשיו.
- ז. הקשר עם שירות המבחן - שירות המבחן ערך תסקיר ארוך ומקיף, במסגרתו התייחס תחילה לקשר הטיפולי משנת 2008, בעת ביצוע עבירות קודמות כלפי גרושתו. בהמשך התייחס שירות המבחן לקשר עם הנאשם לאחר ביצוע העבירה בתיק שבכותרת, הטיפול במסגרת הקהילה הטיפולית והתקדמותו:
 - (1) הקשר עם שירות המבחן בשנים 2008-2012: הנאשם הופנה לשירות המבחן לראשונה ב-2008 בגין עבירות אלימות כלפי גרושתו. אז ערך הנאשם התבוננות פנימית ביחס לדפוס התנהגותו האלימה ותגובותיו במצבי לחץ וקונפליקט. נוכח המוטיבציה שביטא הומלץ על הטלת צו מבחן ושל"צ. במהלך תקופת הפיקוח השתתף בקבוצת טיפול לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוג, התמיד בהגעתו ולהתרשמות שירות המבחן עבר הליך חיובי של שינוי בדפוס חשיבה והתנהגות וביצע את צו השל"צ במלואו. בסוף 2011 נעצר בגין אלימות כלפי גרושתו ואביה והופנה שוב לשירות המבחן, שהתרשם כי הכיר בבעיית התמכרותו לאלכוהול ונטייה להתנהגות אלימה. באפריל 2012 שולב בקהילת "הדרך". לאחר 4 חודשים הופסק הטיפול כי הנאשם חרג מכללי המקום. בנובמבר 2012 שולב בקהילת טיפולית "אילנות". לאורך כל שהותו ביטא אמביוולנטיות בנוגע לתכנית והיה חסר אמן בעצמו וביכולתו ליצור שינוי. מאידך, ביטא עמדה לפיה התגבר על בעיית האלכוהול. גורמי הטיפול התרשמו שמרכז בעצמו ובצרכיו ולא מסוגל לראות צרכי הסובבים אותו, ביטא הכחשה לחלקים התוקפניים שבו. בסיום הטיפול נרשם שעמד בדרישות הפורמליות ושומר על תפקוד בסיסי, אך לא התבונן לעומק על מאפייני אישיותו ולא גילה רצון לשינוי מעמיק, לכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.
 - (2) הקשר עם שירות המבחן לאחר מעצרו בגין ביצוע העבירה בתיק שבכותרת - לאחר שנעצר בהליך הנוכחי מסר כי שתה אלכוהול אך לא היה במצב חוסר שליטה בשל כך. תיאר צריכת אלכוהול בנסיונות חברתיות בלבד וכי שולט בצריכתו. לא תפס עצמו כמכור לאלכוהול ולא זקוק לטיפול. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית בתחום התמכרויות ובתחום האלימות הזוגית, ניתוק רגשי בולט, קושי בבחינת התנהגותו ומצבו, התבצרות בעמדות מתגוננות, קושי בוויסות רגשותיו, צמצום וטשטוש מידע בדבר התנהגותו האלימה ודפוס צריכת האלכוהול, אי הצלחה להתמסר לניסיונות טיפול בעבר ועריכת שינוי מהותי, ביטוי עמדות נוקשות. תוך התחשבות בעברו, בבעיית התמכרותו וחוסר הכרתו בה, במורכבות היחסים הזוגיים והתלות של המתלוננת, חוסר מוטיבציה לטיפול וחוסר שיתוף פעולה - העריך שירות המבחן שקיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות הזוגית. משכך, שירות המבחן נמנע מהמלצה לשחרורו.
 - (3) השינוי בגישת הנאשם במהלך מעצרו וחדוש הקשר עם שירות המבחן - בעקבות פניית גורמי הטיפול בשב"ס לשירות המבחן (13.6.22) על רצון הנאשם להשתלב בטיפול בקהילה טיפולית סגורה, לאחר שהבין שהתמכרותו לאלכוהול פוגעת בו ובבני משפחתו, נוכח שינוי עמדותיו, הבעת מוטיבציה ורצון להשתלב בטיפול אינטנסיבי, תוך הבנה כי טרם השתלבותו בטיפול באלימות זוגית עליו לעבור טיפול בהתמכרות, משמאס בחייו העברייניים והלא יציבים והביע רצון עז לגדל ילדיו באופן נורמטיבי ומקדם - העריך שירות המבחן כי שילובו בטיפול אינטנסיבי בקהילה טיפולית, בה יוכל לרכוש כלים להתמודדות מקדמת עם משברים בחייו, יכול ליתן מענה לרמת הסיכון וסייע בשיקום חייו ברבדים ותחומי חיים רבים.

ח. מאמצי הנאשם לחזור למוטב - בהתאם להחלטת בית המשפט מ-14.7.22 שוחרר הנאשם לקהילה טיפולית "רוח במדבר" והועמד בצו פיקוח מעצרים לחצי שנה, במהלכו הומלץ על שינוי התנאים המגבילים בהתאם להתקדמותו בטיפול בקהילה. לקראת סוף הטיפול, נמסר שהחליט לא להמשיך להוסטל שכן העדיף להמשיך טיפול בעיר מגוריו ולהשתלב בתעסוקה, נוכח המצב הכלכלי המורכב של המשפחה. שירות המבחן המליץ על שחרור לבית אמו בקריית-גת ושילובו בטיפול ביחידה לאלימות במשפחה וביחידה להתמכרויות, כדי להמשיך הליך הטיפול שהחל בקהילה.

ב-17.4.23, לאחר שסיים 9 חודשי טיפול בקהילה הטיפולית, הורה בית המשפט כי נוכח מצב כלכלי דחוי ובהינתן שביקורי הבית עלו יפה ואין חשש לפגיעה במתלוננת - שונו תנאי השחרור, כך שהנאשם עבר לגור בבית אמו תחת פיקוחה וביום 27.6.23 הותר לו לצאת לעבודה בהתאם לתוכנית העבודה שהוגשה.

בפגישה ב-1.5.23 תיאר את הטיפול שעבר בקהילה הטיפולית, תפיסתו שזה ישפיע על מעגלים רבים בחייו, לא רק בתחום ההתמכרויות. בקהילה עבר טיפול קבוצתי שהתמקד בדפוסי תקשורת ובשליטה בכעסים, הטיפול משפיע לטובה גם על יחסיו עם אמו, דואג להתחשב בה יותר וער לרגשותיה ומחשבותיה, חש בשוני מהותי בין טיפול זה לטיפול בו שולב בעבר, בעיקר שכיום יש לו משפחה וילדים ועל רקע רצונו לנהל חיים טובים יותר ושיחיו אב דואג ומיטיב. הביע רצון להשתלב בתעסוקה. עם סיום הטיפול בקהילה פנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות בקריית-גת ומאז מטופל שם. מעוניין להשתלב בטיפול ממוקד בתחום האלימות הזוגית ובטיפול זוגי עם אשתו. בביקורי הבית מהקהילה הגיע לביתו ושהה עם אשתו וילדיהם בפיקוח אמו. מעוניין לחזור לביתו, הילדים מתגעגעים והוא אל המשפחה. במסגרת בקשה לעיון חוזר בתיק המעצר ערך שירות המבחן הערכת סיכון מחודשת במסגרתה נלקחו בחשבון ההתרשמות שעבר טיפול אינטנסיבי ומשמעותי, אשר השפיע על דפוסי חשיבתו, הבנתו שלצורך שמירת הליך ניקיון עליו להיות בטיפול ותמיכת אנשי מקצוע, גיוס כוחותיו להשתלב בהמשך הליך טיפול אליו פנה מיוזמתו מיד עם חזרתו לקריית-גת, רצונו לחזור לנהל חיים נורמטיביים, הקשיים הכלכליים עמם התמודדו הנאשם ומשפחתו נוכח ההליך הפלילי, אי פתיחת תיקים חדשים נגדו בתקופה שחלפה - שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון לא עלתה ונראה שההליך המשפטי, לצד הטיפול, מהווים אלמנטים מרתיעים. בשקלול כלל הגורמים המליץ שירות המבחן על שינוי התנאים המגבילים, כך שיששה במעצר בית לילי. עוד הומלץ לאפשר לנאשם לחזור לביתו, תוך הפניה לטיפול זוגי ולטיפול באלימות זוגית. בית המשפט אישר חזרתו למגורים בביתו עם אשתו וילדיו.

ט. השינוי שעבר הנאשם מעת מעצרו - מאז סיום הטיפול בקהילה הטיפולית הנאשם לא שב לצורך אלכוהול. תיאר המערכת הזוגית באופן חיובי. אשתו תמכה ותומכת בו בהליך. מנהל שגרה מסודרת: עבודה ובילוי זמן משפחתי וזוגי בשונה מהעבר, אז נהג להתרועע במקומות בהם צרך אלכוהול לשוכרה. הטיפול במרכז מניעת אלימות במשפחה מסייע לו רבות בשיפור התקשורת הזוגית עם אשתו וסייע לו להכיר בדפוסים שמקשים עליו בקשר מול אשתו.

מעדכון מהמטפל הפרטני במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה עלה כי עם חזרתו לקריית-גת פנה באופן עצמאי לטיפול ביחידה להתמכרויות בקריית-גת והשתלב בהתמדה בפגישות פרטניות שהתקיימו פעם בשבוע ובדיקות שתן. הופנה על ידם למרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה והחל טיפול פרטני ב-10.9.23. מאז נערכו 33 פגישות והוא מתמיד בהגעתו. נטל אחריות מלאה על התנהגותו האלימה, הביע חרטה, בשנתיים האחרונות (מאז כניסתו לקהילה הטיפולית) שומר על ניקיון משתיית אלכוהול, משתף באתגרים הנובעים מהורות לילדים צעירים לצד מאמצי שיקום הזוגיות, הביע נכונות לשינוי דפוסי התקשורת עם בני משפחתו, המושרשים בו מילדות, ובהדרגה מצליח ליישם עקרונות של תקשורת מקרבת שתורגלו עמו בפגישות הטיפוליות. סוגיה מרכזית שעלתה היא תפיסת הערך העצמי, לצד תחושות נחיתות וחוסר שייכות במעגלים משפחתיים וחברתיים, חווית הנאשם כי "בזבז את החיים" בשתיית אלכוהול הביאה לחשבון נפש נוקב במסגרתו הביע צער על ניתוק הקשר עם בנו מנישואיו הראשונים. נעשתה פנייה למנהלת היחידה להתמכרויות לגבי תכנית המשך טיפול עבור הנאשם כשיסתיים הטיפול הפרטני, ונעשים מאמצים לפתיחת קבוצה טיפולית למכורים נקיים עם סיום חופשות החגים. הנאשם מעוניין להשתלב בקבוצה זו.

י. התרשמות שירות המבחן - גורמי הסיכון: גדל במערכת משפחתית מורכבת לצד אב נוקשה שהיה מכור לאלכוהול; בהיעדר מענה מותאם לצרכיו הרגשיים פיתח תלות באלכוהול ומיומנויות לקויות להתמודדות עם מצבי דחק, בהם נטה להתנהגות פוגענית כלפי הסביבה ועצמו; מספר שנים התקשה לבסס יציבות תעסוקתית; הפנים דפוסי אלימות שעלו ברגעי לחץ ומשבר במערכת הזוגית; התמכרותו לאלכוהול החמירה התנהלות אלימה; בעל עבר פלילי בעבירות אלימות, בפרט זוגית; עונשים קודמים לא סייעו לאורך זמן בהצבת גבולות; ניסיונות טיפול וגמילה קודמים נכשלו. גורמי הסיכון: בעל יכולות וורבליות תקינות; התגייס לטיפול אינטנסיבי לגמילה מאלכוהול בקהילה טיפולית וסיימו בהצלחה; התגייס לטיפול המשך במקום מגוריו; משולב מזה תקופה ארוכה בטיפול בתחום האלימות הזוגית כשהדיווח חיובי; עורך מאמצים ניכרים מבחינה תעסוקתית לצורך תשלום חובות ולפרנסת המשפחה; מודה במעשיו, מביע חרטה, מביע אמפטיה כלפי אשתו; התגייסו לטיפול בתחום האלכוהול והאלימות הזוגית מצביעים על לקיחת אחריות משמעותית מצדו וחיבור אמיתי לעריכת שינוי; הנאשם עבר כבר דרך שיקומית מאז מעצרו בהליך הנוכחי.

בשקלול כל האמור, לאור תהליך ארוך ומשמעותי של שיקום, גמילה מאלכוהול, שילוב תקופה ארוכה בטיפול באלימות זוגית, לא נפתחו תיקים חדשים מאז מעצרו - המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית שתאפשר לנאשם להמשיך לשקם את חייו, הארכת המאסר המותנה, הטלת צו מבחן לשנה במסגרתו יעקוב שירות המבחן אחר המשך הטיפול במרכז לטיפול ומניעת אלימות זוגית ובהפנייתו בהמשך לטיפול קבוצתי ביחידה לטיפול בהתמכרויות, קיום קשר מעקבי עמו ועם המתלוננת. שירות המבחן המליץ על צו של"צ בהיקף של 120 שעות ולא יותר, כדי שהנאשם יוכל להמשיך בתעסוקה, להגיע לגורמי הטיפול כנדרש ועל מנת שלא לחבל במאמציו השיקומיים.

יא. עמדת המתלוננת - במסגרת הליך המעצר המתלוננת מסרה בשיחה טלפונית, כי הנאשם לא צורך אלכוהול על בסיס יומי, אלא בעיקר בסופי שבוע, וכי תחת השפעת אלכוהול הוא הופך לעיתים לאימפולסיבי ותוקפני. תיארה אירועי אלימות שונים לאורך הקשר הזוגי שהחלו מספר חודשים לאחר הנישואים. לתפיסתה הנאשם זקוק לטיפול בתחום האלימות והאלכוהול, אך בשל קשייהם הכלכליים העדיפה שימשיך לעבוד. ביטאה רצון לחזור לקשר זוגי עם הנאשם, כשלדבריה לא חוששת ממנו. מספר פעמים רצו ללכת לטיפול זוגי אך הדבר לא התאפשר מבחינה כלכלית ולא ידעו שביכולתם לפנות לטיפול במסגרת הרווחה. לאחר מעצרו גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה יצרו עמה קשר. הילדים מחוברים אליו מאוד, מתגעגעים אליו והוא מתפקד כאב טוב.

בשיחה טלפונית נוספת לאחר סיום הטיפול בקהילה הטיפולית וחזרת הנאשם למגורים בקריית-גת, שיתפה כי במהלך תקופת ההליך הטיפולי חוותה קשיים כלכליים וקשיים בגידול הילדים, הביעה שמחה שהצליח לסיים את ההליך הטיפולי. לתפיסתה הטיפול יעזור לו להיות סבלני יותר אליה ואל הילדים. הילדים אוהבים ומתגעגעים אליו ולכן מעוניינת שיחזור להתגורר עמם. יודעת שמטופל ביחידה לטיפול בהתמכרויות. מעוניינת ללכת עמו לטיפול זוגי. לא חוששת ממנו ומעוניינת שיחזור לביתם ולנהל מערכת יחסים זוגית.

להתרשמות שירות המבחן למתלוננת תלות כלכלית ורגשית בנאשם והיא מעוניינת בשיקום הקשר הזוגי. על אף הקשיים הכלכליים עודדה את הנאשם לסיים טיפול משמעותי ארוך טווח. בעבר בני הזוג היו עסוקים במילוי צרכיהם היומיומיים ולא השתלבו בטיפול על אף קשייהם, אך כיום מגלים הבנה לנזקקותם הטיפולית ולתרומה שיוכלו להפיק מכך.

נעשו מספר ניסיונות להשיג את המתלוננת כדי לזמנה לפגישה, אך ללא הצלחה.

יב. הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות ומהרשעתו - הנאשם היה עצור כמעט 3 חודשים: 80 ימים, מיום 28.4.22 עד 17.7.22, שהם 9 חודשים בקהילה טיפולית הרחק מביתו ובהמשך בתנאים מגבילים בבית אמו תקופה ממושכת. בנוסף, בעת היותו במעצר מאחורי סורג ובריח ובעת הטיפול בקהילה הנאשם לא עבד - הדבר השליך על המצב הכלכלי של משפחתו, שהיה קשה עוד קודם לכן, ומטעם זה בחר הנאשם שלא להמשיך בהליך של הוסטל, אלא ביקש שיתאפשר לו להתגורר בבית אמו ולצאת לעבוד.

יג. השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו - כעולה מהתסקיר, מצבה הכלכלי של המשפחה מורכב, בין היתר, נוכח חובות עבר שצבר הנאשם. כיום מעבר לפרנסת המשפחה, נושא הנאשם בתשלום מזונות בנו מנישואיו הראשונים. נתתי דעתי גם לדברי ב"כ הנאשם בטיעוניו לעונש לפיהם, הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות כעתירת המאשימה, תגרור פיטוריו, פגיעה כלכלית במשפחתו ועלולה להסיגו לאחר. שירות המבחן המליץ שלא להטיל עונש מאסר, אף לא בעבודות שירות, כדי לא לחבל במאמציו השיקומיים של הנאשם וכדי לאפשר לנאשם להמשיך בתעסוקתו ובטיפולו.

יד. חלופת הזמן - חלפו מעל לשנתיים וחצי מאז ביצוע העבירה. במהלך התקופה הנאשם עבר הליך טיפול משמעותי כמפורט לעיל ולא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. התיק עבר בין מספר מותבים, תחילה בהליך גישור בפני כב' הש' פורר. לאחר שהתיק עבר לסגן הנשיא כב' הש' אבשלום מאושר ולאחר שהנאשם שוחרר, נותב התיק לסגנית הנשיא כב' הש' חלפון נזריאן, אשר בהמשך ניתבה את התיק לגישור בפני כב' הש' משעלי ביטון. ב-27.6.23 נותב התיק לכב' הש' בונדה, בפניה נמסר מענה מפורט ב-12.7.23 ונקבעו מועדי הוכחות ב-27.3.24 ו-7.4.24 ולאחר מכן התיק נותב לשמיעה בפני. במועד ההוכחות הראשון, קרי ב-27.3.24, הוצג הסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בכתב האישום המתוקן. הנאשם הופנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו ומועד הטיעונים לעונש, שנקבע תחילה ל-3.7.24, נדחה לבקשת שירות המבחן ל-12.9.24. במועד זה נקבע דיון להשלמת טיעוני הצדדים ולמתן גזר דין ב-14.11.24 ומבלי להביע עמדה ולו ברמז באשר לתוצאות ההליך הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לעריכת חוות דעת בעניינו. כעולה מחוות הדעת מיום 27.10.24, הנאשם מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות במגבלות.

טו. עבר פלילי - לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות. הרישום הראשון הוא מ-7.9.15 במסגרתו נדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין עבירות אלימות והטרדה מהשנים 2008 ו-2011. הרישום השני מ-18.11.19, במסגרתו בגין הרשעתו בעבירות איומים ואלימות כלפי המתלוננת מהשנים 2017 ו-2019 הושתו, בין היתר, 11 חודשי מאסר בפועל, אשר כללו הפעלת מאסר מותנה קודם ו-8 חודשי מאסר מותנה - עונש שהוא בר הפעלה בתיק שלפניי.

הארכת מאסר מותנה ושיקולי שיקום

6. סעיף 55(א) ל-חוק העונשין קובע הכלל כי "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי". סעיף 56(א) ל-חוק העונשין קובע אחד החריגים לכלל ולפיו אם לא הושת מאסר בפועל "בית המשפט... רשאי, ..., לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי" (ההדגשות לא במקור - ז"ל). הבחינה אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד ל-חוק העונשין, לפיו משבית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם" והבחינה אם הנאשם עומד בתנאי סעיף 56(א) ל-חוק העונשין כרוכות במידה רבה זו בזו. לכן אדון בהן במאוחד.

7. הנאשם הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה, צער ובושה בשל הפגיעה במתלוננת - אשתו. מהמפורט בהרחבה לעיל עולה שהנאשם נרתם באופן מלא להליך הטיפול, נתרם ממנו, ערך ועודנו עורך מאמצים לעבר שיקומו ומתמיד בכך. שירות המבחן התרשם מהליך טיפולי ארוך ומשמעותי שעבר הנאשם וכי הנאשם עבר כבר דרך שיקומית. מהתסקיר עלה כי כיום הנאשם מצוי בעיצומו של שינוי משמעותי ומהותי, ולראשונה בחייו מפנים את הצורך בשינוי זה לטובתו ולטובת משפחתו. צוין כי בניגוד לעבר, הנאשם מצליח להתמיד בשינוי. נתונים אלו מובילים למסקנה כי הנאשם עומד בדרישות סעיף 40ד ל-חוק העונשין, שכן הנאשם "השתקם" ובנוסף היום "יש סיכוי של ממש" שהנאשם ימשיך בהליך השיקום - הן בתחום ההתמכרות לאלכוהול ושמירה על ניקיון והן בתחום האלימות הזוגית. גם בבית המשפט הנאשם שב ולקח אחריות על מעשיו ושיתף בשינוי שעבר ובדרך החדשה בה החל. לאור חשיבות, אביא להלן עיקרי דברי הנאשם לעונש -

"...אחרי כל הקהילה שעברתי כמו שהתביעה יודעת שעברתי בעבר המון קהילות, המון פעמים של מכוני גמילה שלא צלחו והקהילה האחרונה קרה שם משהו, עברתי איזה שהוא תהליך שאני אפילו לא מאמין שעברתי אותו, המשכתי את זה גם בחוץ כשחזרתי להתחלה לבית אימי ולא הייתה לי הרחקה לא מהאישה ולא מהילדים, לא רצו שאתגורר עם האישה, בדיון האחרון קיבלתי את הפרוטוקול שאני כן יכול לחזור לאישה והילדים והיום על כל התהליך שאני עובר בשיחות הפרטניות ובדיקות השתן אני מבין את המשמעות מה זה להיות בעל ואבא ואני בן אדם כמו שמאיר ציין אני אדם עובד, יש לי חובות שלא פתורים, אני עובד עליהם ורוצה לפתור אותם, התחלתי דרך חדשה, כל המעשים שקרו ביום שאשתי הכינה את החלות, אני באמת מתחרט, מתבייש וכב' בית המשפט נתן לי הזדמנות להיות מטופל בקהילה ואני רוצה שהיא תיתן לי הזדמנות גם עכשיו".

8. כל אלו, לרבות שאיפותיו לקיום אורח חיים מיטיב, יצרני ותקין, תוך שיקום הזוגיות עם אשתו ורצונו להיות אב פעיל ומיטיב לכל ילדיו ולחדש את הקשר עם בנו מנישואיו הראשונים, וכן תוך התחשבות בכך שהנאשם היה עצור במשך כ-3 חודשים מאחורי סורג ובריאח ובהמשך 9 חודשים בקהילת רוח במדבר ולאחר מכן בתנאים מגבילים נוספים - מוביל למסקנה כי יש לאפשר לנאשם להמשיך ולהתמיד בדרך החדשה בה בחר, ולחרוג לקולה ממתחם העונש שנקבע. לכך יש להוסיף כי אף לעמדתה ההגונה של המאשימה, בנסיבותיו של הנאשם יש מקום לחרוג, הגם שבאופן מתון, ממתחם העונש לו עתרה - למעשה עמדתה העונשית לא גבוהה בהרבה מהתקופה בה היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריאח. בנסיבות שתוארו לעיל שוכנעתי כי "לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי" ומכל הטעמים שפורטו לעיל ראיתי לנכון לחדש את המאסר המותנה. זאת ועוד, בהתחשב בכך שבני הזוג חיים יחד ומנהלים משק בית משותף - אין מקום לקבוע פיצוי לזכות המתלוננת. נוכח שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי, עמדת המתלוננת והחשש לפגיעה במתלוננת ובילדיהם המשותפים, יש מקום לבוא לקראת הנאשם ולהימנע מהשתת כל עיצום כלכלי, לרבות קנס, בהתחשב בחשש לפגיעה בכלכלת המשפחה, כפי שהובא לעיל. לצד זאת, ההתחייבות תהיה משמעותית. מיום 10.7.2012 סוף דבר

9. לאור כל המקובץ, משמצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולחדש את המאסר המותנה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חידוש תקופת התנאי בת 8 החודשים שנגזרה על הנאשם ב-ת"פ 39847-04-19, למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ב. 3,500 ₪ התחייבות, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים. על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן.

ג. 120 שעות שירות לתועלת הציבור, בהתאם לתכנית אותה יגיש שירות המבחן עד ליום 19.12.24 (להלן: צו של"ץ). צו השל"ץ יבוצע תוך שנה מיום אישור התוכנית.

ד. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום (להלן: צו המבחן). מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו השל"ץ או בצו המבחן, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט, ודינו ייגזר מחדש. צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת. המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום. ניתן והודע היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.